

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 38. Est ne scientia Dei rerum conditarum operatoria causa?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

proso, nec à rebus foedis radius solaris commaculatur. *Esai. 66.*

Et quamuis Deus vbiq; & in omni tempore, non tamen temporalis, *Aug. lib. 3. ca. 2. ad Maximi.* nec localis est: quia nec subest motui, nec loco terminatur, nec circumscribitur. Spiritus autem creatus, loco quidem finitur, non etiã circumscribitur, qui & per tempus mouet secundum affectiões, temporari subiacentes, atqui indemutabilis vbiq; & semper *Esai. 6.* deus est: eoq; nulla sui ipsius mutatio ne incipit, vel desinit esse in creatura.

Caput 38.

Est ne scientia Dei rerum conditarum operatoria causa?

CAusa rerum est Dei præscientia. Res enim futuræ nunquã fierent, nisi eas Deus præsciret: nec fieri potest quin eueniant, quas cunq; præsciuit.

Nec tamen consequitur, quod sit causa malorum Deus, eo quod mala ipsi præscita sint. Non enim nouit mala, nisi notitia simplicis intelligentiæ, per quam notitiam non est causa rerum. Nisi fortè dicatur causa malorum, sine qua non. Nam sine eo mala non essent, licet ipse nec velit, nec

Orig. li. 1. cap. 13.

Aug. bo. 53. tom. 5.

Perseuerat autem & cum Dei certissima præscientia, contingentia futurorū: vt non rectè colligeres, Deus ea certo præsciuit, cuius præscientia

Orige. in
tom. 4.
ad c. 8.

falli non potest, ergo necessario eueniunt. Contingentia enim futura, secundum se contingentia sunt: licet certum sit euentura, si ad Dei præscientiam referantur. Vnde hæc propositio, possibile est non euenire, quod Deus præsciuit et similes, cōiunctim in sensu composito falsæ sunt: in sensu autem diuiso, veræ. Consistit enim simul esse illa à Deo præscita, simul tamen in se contingentia.

Potest'ne Dei scientia augeri
uel minui?

E T si aliquid subiectum esse possit scientiæ Dei, quod antè non fuerit, aut etiam desinere possit aliquid subiectum esse eidem scientiæ, quod antè fuerit subiectum: tamen ipsa Dei scientia per hoc nõ mutatur, sed omnino immutabilis est. Hec enim est eius sapientia, atq; adeo essentia ipsa.

Vnde nec augmentari potest, nec
minui;

minui: in
Deus sci
test velle
positione
Sic enim
bertatem
di vel non
buit. Et h
probatio
sensum p
trā, pauc
sui muta
Prou
creaturæ
nis non a
deat, sed
suum.

Pac
ficie
for
en gratia
turo præ
plectitur
tem etiam
dos.
Est au
numerus
dus salua